

SENAT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Zapis stenograficzny
(98)

9. posiedzenie
Komisji Spraw Unii Europejskiej
w dniu 23 stycznia 2008 r.

VII kadencja

Porządek obrad:

1. Zmieniony wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady UE w sprawie odpowiedzialności przewoźników pasażerskich na morzu i wodach śródlądowych z tytułu wypadków – wraz z projektem stanowiska rządu w tej sprawie – sygnatura Komisji Europejskiej COM (2007) 645.
2. Wniosek dotyczący rozporządzenia Rady UE ustanawiającego przepisy wykonawcze do dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej w odniesieniu do opodatkowania usług ubezpieczeniowych i finansowych – wraz z projektem stanowiska rządu w tej sprawie – sygnatura Komisji Europejskiej COM (2007) 746.
3. Wniosek dotyczący dyrektywy Rady UE zmieniającej dyrektywę 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej w odniesieniu do opodatkowania usług ubezpieczeniowych i finansowych – wraz z projektem stanowiska rządu w tej sprawie – sygnatura Komisji Europejskiej COM (2007) 747.
4. Wniosek w sprawie rozporządzenia Rady UE zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 3286/94 ustanawiające procedury wspólnotowe w zakresie wspólnej polityki handlowej w celu zapewnienia wykonania praw Wspólnoty zgodnie z zasadami handlu międzynarodowego, w szczególności tymi ustanowionymi pod auspicjami Światowej Organizacji Handlu – wraz z projektem stanowiska rządu w tej sprawie – sygnatura Komisji Europejskiej COM (2007) 796.
5. Wniosek dotyczący rozporządzenia Rady UE zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1234/2007 ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych (rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku) w odniesieniu do krajowych kwot mlecznych – wraz z projektem stanowiska rządu w tej sprawie – sygnatura Komisji Europejskiej COM (2007) 802.
6. Wnioski nierozpatrywane – propozycje – sygnatury Komisji Europejskiej: COM (2007) 610, COM (2007) 736, COM (2007) 737, COM (2007) 760, COM (2007) 762, COM (2007) 763, COM (2007) 788, COM (2007) 789, COM (2007) 829, COM (2007) 834, COM (2007) 835.

(Początek posiedzenia o godzinie 12 minut 03)

(Posiedzeniu przewodniczy zastępca przewodniczącego Zdzisław Pupa)

Zastępca Przewodniczącego Zdzisław Pupa:

Rozpoczynamy posiedzenie Komisji Spraw Unii Europejskiej.

Szanowni Państwo! Szanowni Zaproszeni Goście!

Witam serdecznie zaproszonych gości. Z Ministerstwa Infrastruktury: pana Macieja Jankowskiego, podsekretarza stanu, panią Janinę Mentrak, dyrektor Departamentu Transportu Morskiego i Żeglugi Śródlądowej. Z Ministerstwa Finansów jest pani Elżbieta Chojna-Duch, podsekretarz stanu, serdecznie witam, jest też specjalista w Departamencie Unii Europejskiej, pani Anna Unrug-Cichoń, oraz pani dyrektor Hanna Majszczyk. Z Ministerstwa Gospodarki są z nami pan minister Marcin Korolec, witam, oraz pani Joanna Hawryluk. Z Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi nie ma nikogo...

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Pan dyrektor, tak? Pan Dąbrowski. Za chwileczkę proszę się wpisać na listę obecności.

Zanim oddam listę do podpisu, powitam jeszcze radcę ministra w Urzędzie Komitetu Integracji Europejskiej, panią Joannę Etmanowicz, oraz sekretarza w Departamencie Polityki Integracyjnej Aleksandra Iwanickiego, witam serdecznie.

Szanowni Państwo, porządek dzisiejszego posiedzenia komisji jest państwu znany, nie będę więc go odczytywał, żeby nie przedłużać.

Pan przewodniczący Wittbrodt nie może dzisiaj brać udziału w posiedzeniu komisji, bo ma inne, równie ważne spotkanie, z panem senatorem Wyrowińskim. Wobec tego przypadło mi w udziale przewodniczyć państwu podczas dzisiejszego posiedzenia Komisji Spraw Unii Europejskiej.

W pierwszym punkcie mamy temat związany z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie odpowiedzialności przewoźników pasażerskich na morzu i wodach śródlądowych z tytułu wypadków.

Miał to referować ze strony naszej komisji pan senator Janusz Rachoń, ale też jest nieobecny. Przekazał mi informacje na ten temat, ja krótko się do tego ustosunkuję, ale najpierw poproszę o zabranie głosu pana ministra... rozumiem, że z ministerstwa transportu... tak?

(Głos z sali: Z Ministerstwa Infrastruktury.)

Z Ministerstwa Infrastruktury, proszę bardzo.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Infrastruktury

Maciej Jankowski:

Panie Przewodniczący! Szanowni Państwo!

Projekt zmienionego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie odpowiedzialności przewoźników pasażerskich na morzu i wodach śródlądowych z tytułu wypadków został przekazany Polsce 25 października 2007 r. i 20 listopada 2007 r. KERM przyjął projekt stanowiska rządu w tej sprawie.

Dzieje prac nad rozporządzeniem sięgają początków naszego wieku. Punktem wyjścia była biała księga dotycząca polityki transportowej, przyjęta w 2001 r., oraz będący jej konsekwencją dokument Komisji z 2002 r. pod tytułem „Komunikat w sprawie zwiększonego bezpieczeństwa pasażerów statków we Wspólnocie”. Otóż celem było utworzenie funkcjonalnego systemu odpowiedzialności za pasażerów na morzu na terenie Unii Europejskiej. W komunikacie tym przedstawiono następujące tezy, które komisja i instytucje Unii Europejskiej powinny uwzględnić w dalszych pracach, mianowicie: odpowiedzialność na zasadzie ryzyka – oczywiście pozostaje odpowiedzialność na zasadzie winy – obowiązkowe ubezpieczenia, prawo do bezpośrednich roszczeń, tak aby pasażerowie mogli bezpośrednio dochodzić roszczeń od ubezpieczycieli, a nie najpierw występować przeciwko przewoźnikom, których często trudno namierzyć w praktyce, oraz objęcie tym systemem także przewozu krajowego.

Niezależnie od białej księgi i komunikatu w sprawie zwiększonego bezpieczeństwa pasażerów statków, toczyły się prace w ramach międzynarodowej organizacji morskiej, mające na celu nowelizację konwencji ateńskiej z 1974 r. w sprawie przewozu morzem pasażerów i ich bagażu. W 2002 r. te prace zaowocowały przyjęciem do konwencji ateńskiej protokołu, który w pewnych sprawach był zbieżny z ustaleniami prac Komisji czy z efektem białej księgi i komunikatu.

Rząd Rzeczypospolitej popierał wprowadzenie tej regulacji i obecnie projekt rozporządzenia jest zmieniony. W pierwszej wersji był przyjęty przez Komitet Europejski Rady Ministrów 14 marca 2006 r., wyrażono poparcie dla projektu rozporządzenia w kształcie wtedy zaproponowanym, określającym te nowe zasady, korzystne dla pasażerów żeglugi morskiej i śródlądowej. Do tego projektu rozporządzenia szereg uwag wniósł jednak Parlament Europejski, zresztą projekt był przedmiotem ożywionej dyskusji, głównie dotyczącej rozciągnięcia jego zakresu właśnie na żeglugę śródlądową, a także czasu wprowadzenia nowych regulacji. Podnoszono, iż konieczne są okresy przejściowe, aby przewoźnicy mogli się do nich dostosować.

Tak jak mówiłem, ponieważ równoległe toczyły się prace nad nowelizacją konwencji ateńskiej, pewne regulacje tego rozporządzenia są zbieżne z protokołem z 2002 r. Rozporządzenie idzie jednak dalej niż konwencja ateńska, a mianowicie, o ile odpowiedzialność na zasadzie ryzyka, obowiązkowe ubezpieczenia, prawo do bezpośrednich roszczeń są także w protokole do konwencji, o tyle w rozporządzeniu rozszerzono zakres stosowania regulacji na ruch krajowy, przyznano odszkodowania za uszkodzenie lub utratę sprzętu medycznego umożliwiającego poruszanie się pasażerom niepełnosprawnym, wprowadzono możliwość – mającą jeszcze większe znaczenie w praktyce – wypłacania zaliczek, czyli przed zakończeniem postępowania odszkodowawczego pasażerowie mogliby otrzymywać płatności tytułem zaliczki, wprowadzono też pewne obowiązki informacyjne, obligatoryjne dla przewoźników. To wszystko nie pojawia się w protokole do konwencji, jest natomiast zawarte w projekcie rozporządzenia.

I tak jak w przypadku pierwotnego tekstu rozporządzenia, projekt tych zmian rząd zaaprobował. Najważniejsze zmiany w stosunku do pierwotnego tekstu to właśnie wprowadzenie zaliczek oraz okresów przejściowych. W wypadku żeglugi śródlądowej ten okres przejściowy będzie wynosił cztery lata od momentu wejścia w życie rozporządzenia, a w przypadku żeglugi promowej – dwa lata.

Dokonując oceny skutków społecznych, rząd Rzeczypospolitej uznał, iż przyjęcie projektu przedmiotowego rozporządzenia będzie korzystne dla pasażerów, ponieważ będą uproszczone procedury dochodzenia roszczeń, podniesione progi odpowiedzialności. Pojawia się jednak pytanie o ewentualny potencjalny wzrost kosztów biletów na podróże morskie bądź śródlądowe, bo oczywiście obowiązkowe ubezpieczenie i podniesienie limitu wypłat ubezpieczenia stanowi dodatkowe obciążenie dla przewoźników. Trudno jest dokonać jakiejś precyzyjnej wyceny, bo nie zawsze podwyższenie tych sum gwarancyjnych musi się wiązać ze wzrostem składki ubezpieczeniowej, która zależy w większym stopniu od oceny ryzyka wystąpienia wypłaty odszkodowania. Tak że, jeżeli chodzi o ocenę skutków gospodarczych, to trudno wykluczyć zwiększenie kosztów podróży w pewnym niewielkim stopniu, ale trudno precyzyjnie wskazać, czy ten wzrost będzie o 5%, 1% czy 0,5%.

W przypadku budżetu państwa przedmiotowy projekt nie powoduje skutków finansowych, ponieważ obciążenie obejmuje przewoźników.

Jeżeli są jakieś pytania, to bardzo proszę.

Zastępca Przewodniczącego Zdzisław Pupa:

Dziękuję bardzo za informacje.

Należy dodać, że Międzynarodowa Organizacja Morska również pozytywnie wypowiada się na temat tych zmian. Mają one służyć przede wszystkim komfortowi i bezpieczeństwu pasażerów.

Otwieram dyskusję.

Proszę bardzo, czy ktoś z panów senatorów chce zabrać głos?

Pan senator Gruszka, proszę bardzo.

Senator Tadeusz Gruszka:

Jeżeli można, mam pytanie. Konwencja ateńska ma zastosowanie do wszystkich jednostek pływających po morzu, z wyjątkiem poduszkowców. Dlaczego akurat ta grupa statków jest wykreślona z tej konwencji?

Zastępca Przewodniczącego Zdzisław Pupa:

Proszę bardzo.

**Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Infrastruktury
Maciej Jankowski:**

Może jeszcze tytułem wyjaśnienia dodam, że te dwie regulacje są niejako równoległe, ponieważ nie mówimy w tej chwili o konwencji – Polska nie przystąpiła do protokołu z 2002 r., do konwencji ateńskiej – lecz o projekcie rozporządzenia, które bę-

dzie obowiązywać na terytorium Unii Europejskiej. I ono wprowadza regulacje dalej idące w kierunku ochrony pasażerów niż ta konwencja. Tak że po przyjęciu tego rozporządzenia w zasadzie dla Polski przyjęcie konwencji będzie bezprzedmiotowe w tej materii. To znaczy protokół będzie jakby automatycznie załącznikiem do rozporządzenia, czyli Unia po przyjęciu rozporządzenia będzie w całości stroną tego protokołu. Bo mówimy nie o konwencji ateńskiej, którą Polska ratyfikowała w 1986 r., lecz o protokole z 2002 r., który wprowadza część z tych regulacji, ale samo rozporządzenie idzie dalej.

Senator Tadeusz Gruszka:

W celu uzupełnienia. Czy wszelkie środki pływające będą ubezpieczone, czy będą jakieś wydzielone, niepodlegające tym ubezpieczeniom?

Zastępca Przewodniczącego Zdzisław Pupa:

Proszę bardzo.

**Dyrektor Departamentu Transportu Morskiego i Żeglugi Śródlądowej
w Ministerstwie Infrastruktury
Janina Mentrak:**

Panie Przewodniczący! Panie Ministrze!

Chciałabym wyjaśnić, że konwencja i rozporządzenie określają, że całe rozporządzenie dotyczy statków pasażerskich, a więc przewożących więcej niż dwanaście osób. Trudno mówić o poduszkowcach z taką liczbą pasażerów, poduszkowce są używane do innych celów.

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Może się pan zgodzić lub nie, ale poduszkowce nie są objęte tą regulacją, nie należy więc się tym zajmować. Mówimy o statkach pasażerskich, które przewożą więcej niż dwanaście osób. Nie dotyczy to statków rybackich, które mogą przewozić mniejszą liczbę pasażerów, dotyczy tylko statków pasażerskich zgodnie z naszym kodeksem morskim.

(Brak nagrania)

Zastępca Przewodniczącego Zdzisław Pupa:

...że nie ma pana senatora Jana Wyrowińskiego. Ten temat, te dwa punkty, drugi i trzeci, przejął pan senator Stanisław Iwan. Drugi dotyczy wniosku: rozporządzenie Rady ustanawiające przepisy wykonawcze do Dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej w odniesieniu do opodatkowania usług ubezpieczeniowych i finansowych. Trzeci punkt... Nie wiem, czy będziemy go rozpatrywać osobno...

(Głos z sali: Wnoszę o rozpatrywanie łącznie.)

O rozpatrywanie łącznie. Trzeci punkt to jest wniosek: Dyrektywa Rady zmieniająca Dyrektywę 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej w odniesieniu do opodatkowania usług ubezpieczeniowych i finansowych.

Prosiłbym przedstawiciela Ministerstwa Finansów o zabranie głosu.
Pani minister czy ktoś wydelegowany przez panią?
Proszę bardzo.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów
Elżbieta Chojna-Duch:

Dziękuję bardzo.

Szanowny Panie Przewodniczący! Szanowni Państwo!

W imieniu ministra finansów jako instytucji wiodącej chciałabym przedstawić stanowisko rządu dotyczące dwóch aktów prawnych, czyli projektu dyrektywy i rozporządzenia wykonawczego do tej właśnie dyrektywy. Obydwa akty prawne dotyczą Dyrektywy 112. Wspólnot Europejskich w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej w odniesieniu do opodatkowania usług ubezpieczeniowych i finansowych. Od trzydziestu lat obydwie akty prawne nie były zmieniane, mimo iż dotyczą bardzo szybko rozwijającego się obszaru usług finansowych i potrzebują zmian.

Jeśli chodzi o stanowisko Komisji Europejskiej, w memorandum wyjaśniającym do projektu aktów prawnych – i dyrektywy, i rozporządzenia – podkreślała w pierwszej kolejności, że definicje zwolnionych usług ubezpieczeniowych są zdezaktualizowane, przestarzałe, jak określiła Komisja, i doprowadziły w związku z tym do różnych, często rozbieżnych, interpretacji prawnych w poszczególnych krajach członkowskich oraz różnego stosowania zwolnień przez państwa członkowskie. Dlatego też te obecne przepisy powodują utratę pewności prawnej podmiotów gospodarczych i administracji podatkowych, co prowadzi w konsekwencji do spraw sądowych i w związku z tym oczywiście niesie koszty administracyjne. Komisja Europejska proponuje więc doprecyzowanie przepisów regulujących zwolnienia z VAT, dotyczące usług ubezpieczeniowych i finansowych, w celu zwiększenia właśnie pewności prawnej i zmniejszenia kosztów administracyjnych ponoszonych przez podmioty gospodarcze i administrację.

Polska, tak jak inne kraje członkowskie, praktycznie wszystkie, popiera starania Komisji Europejskiej i propozycje, które oczywiście muszą być bardziej jednoznaczne, bardziej aktualne i dostosowane do rozwoju rynków finansowych. Popieramy, można powiedzieć, te starania co do założeń, co do kierunku, popieramy również określenie kryterium uznania usługi pośrednictwa, a także kwestię wskazania terminu wejścia w życie obu aktów prawnych, możliwość wyboru opcji opodatkowania tych usług oraz możliwość powstawania grup podatkowych przy świadczeniu usług przez grupę na rzecz członków grupy. Chodzi w szczególności o zwolnienie, o minimalizację kosztów związanych z prowadzeniem tych usług.

Mamy jednakże pewne wątpliwości, podobnie jak większość państw członkowskich, i oczekujemy od komisji dalszych wyjaśnień, a także analiz przeprowadzonych w grupach roboczych Komisji Europejskiej. Po wyjaśnieniu tych wątpliwości na forum grup roboczych Rady Unii Europejskiej, które będą ostatecznie doprecyzowały te zapisy, dokonamy rozstrzygnięć w odpowiednich obszarach zagadnień, mając świadomość, że z pewnością prace będą prowadzone dalej. Przepisy będą modyfikowane i doprecyzowywane, tak aby dostosować je do oczekiwań państw członkowskich. Dotyczy to w szczególności możliwości wyboru przez podatnika, na przykład, opodatkowania bądź zwolnienia ze świadczonych usług. Mamy pewne wątpliwości, czy taka regulacja samodzielnej opcji w tym zakresie powinna być zastosowana.

Jeśli chodzi o kwestie szczegółowe, jeśli panów senatorów one interesują, to teraz je przedstawię, jeżeli nie, to poprzestanę na tych wyjaśnieniach. Oczywiście są tu pewne szczegółowe regulacje, które być może wymagają przedstawienia już w tej postaci i w tej fazie prac, ale one są wstępne i na pewno będą jeszcze doprecyzowywane. Dziękuję.

Zastępca Przewodniczącego Zdzisław Pupa:

Dziękuję bardzo.

O zabranie głosu poproszę pana senatora Stanisława Iwana.

Senator Stanisław Iwan:

Panie Przewodniczący! Szanowni Państwo!

Inicjatywa jako taka jest bardzo cenna i na pewno spotka się z poparciem i zrozumieniem środowisk gospodarczych, szczególnie tych, które są związane z pośrednictwem finansowym czy też z ubezpieczeniami. O dawna bowiem środowisko postuluje, ażeby przepisy podatkowe, w szczególności dotyczące VAT, upraszczać, dążyć do tego, aby były jednoznaczne. Tutaj jest informacja nie tylko o sporach sądowych, lecz także o rozstrzygnięciach trybunału, tak że kierunek jest bardzo dobry.

I podzielam stanowisko rządu, jeżeli chodzi o te wykazy kategorii, że na obecnym etapie nie do końca wiadomo, czy one rzeczywiście obejmują cały zakres aktywności w tym obszarze, przynajmniej w obszarze tego, co się dzieje u nas w Polsce, a dążymy do tego, żeby cały obszar unijny był objęty tymi samymi uregulowaniami. I to jest jedna sprawa.

Teraz druga sprawa. Chodzi szczególnie o danie prawa przedsiębiorcom – czyli o to, co jest zapisane w art. 137a dyrektywy – do decydowania o zwolnieniu lub nie z podatku, w zależności od podziału czy też wzajemnych relacji gospodarczych w obrębie grupy. Słusznie podkreślono w stanowisku rządu, że może to prowadzić do omijania prawa, nawet do nadużyć w obrocie gospodarczym. Nie jest to zapis obojętny dla budżetu państwa, ponieważ podatek watowski stanowi bardzo istotny element, właściwie podstawowy element wpływów do budżetu. Z tego względu uważam, że należałoby poprzeć stanowisko rządu, w którym stwierdza się, że te prace wymagają analiz, uzupełnień, szczególnie porównania z sytuacją na naszym wewnętrznym rynku i odpowiednio długiego *vacatio legis*, ażeby zarówno służby, jak i przedsiębiorcy mogli się do tego przygotować. Właśnie koszty wprowadzenia tych regulacji są w tej chwili trudne do ustalenia, kierunek natomiast jest słuszny. Bo chodzi o to, ażeby szczególnie tam, gdzie jest *outsourcing*, gdzie te usługi są budowane poprzez sekcjonowanie jak gdyby w obrębie danego tematu, gdzie prace wykonuje kilka współpracujących ze sobą firm, umożliwić minimalizację tego, czego nie da się odzyskać, że tak powiem, w VAT, co musi pójść w koszty. Z drugiej strony, chodzi o to, ażeby to było spójne z polityką Unii ukierunkowaną na wzrost przedsiębiorczości, rozwój małych i średnich przedsiębiorstw. Myślę, że jest to istotne, gdyż te duże międzynarodowe firmy finansowe generalnie radzą sobie z problemem, a teraz otwiera się tutaj szansa na uaktywnienie tej części, która będzie *outsourcingowana*. To tyle na tym etapie.

Ponieważ pani minister jest fachowcem od tych rzeczy, może byłaby pani uprzejma przybliżyć nam bardzo krótko konsekwencje zwolnienia z podatku VAT podmiotów gospodarczych, bo chyba nie dla wszystkich jest to jasne. Czy mogę takie pytanie...

Zastępca Przewodniczącego Zdzisław Pupa:

Jak najbardziej.

Czy pani minister mogłaby udzielić odpowiedzi i wyjaśnień w zakresie, o który pyta pan senator?

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Może rzeczywiście tak kompleksowo zadamy te pytania, bo jeszcze pan senator się zgłasza.

Proszę uprzejmie.

Senator Piotr Głowski:

Chciałbym zapytać, czy katalog, który został przygotowany w związku ze zmianami, obejmuje wszystkie dziedziny, podmioty, które dzisiaj funkcjonują, czy nie spowoduje, że pewne grupy przedsiębiorców znajdą się w gorszej sytuacji niż obecnie.

I druga rzecz. Czy możliwość wybierania sposobu opodatkowania nie jest korzystna z punktu widzenia wielu przedsiębiorców? Bo przecież możemy sobie wyobrazić sytuację, w której opodatkowanie usług wykonywanych, na przykład, tylko dla podmiotów gospodarczych da szansę takim firmom na łatwiejsze odzyskiwanie VAT. Dzisiaj one są jak gdyby w trudniejszej sytuacji, teoretycznie korzystając z tego lepszego zwolnienia. Dziękuję bardzo.

Zastępca Przewodniczącego Zdzisław Pupa:

Dziękuję.

Czy są jeszcze pytania? Nie widzę zgłoszeń.

Proszę bardzo, Pani Minister.

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów

Elżbieta Chojna-Duch:

...dla problematyki, która jest tutaj poruszana. Rzeczywiście projekt obu aktów prawnych jest jeszcze, można powiedzieć, niedoskonały, zmian zarówno dyrektywy, jak i rozporządzenia wykonawczego. Dlatego też mamy wątpliwości, czy wszystkie usługi i czy w podobnym zakresie są objęte tym projektem. Jest ich tam bardzo wiele, nie wszystkie są jednoznacznie określone i dlatego jest wymagana precyzja również w tym celu, aby konsekwencje zwolnień były odpowiednio uwzględnione. To znaczy, są konsekwencje zwolnień, czyli nie ma odliczeń od podatku dla przedsiębiorców, co jest bardzo istotne i oczywiście godzi to w jakiś sposób, bądź nie, w interesy potencjalnych podatników. Są wątpliwości, czy wybór opodatkowania jest korzystny w tym zakresie. Oczywiście tak jak pani dyrektor tutaj podpowiada, na pewno jest korzystny w tym zakresie i z pewnością będziemy się temu przyglądać podczas dalszych prac grup roboczych. Tak więc jeszcze nie ma tu całkowitej precyzji, według nas, i będziemy dążyli do optymalizacji tych regulacji prawnych we wszystkich obszarach, mając na względzie interesy podatnika, polskiego podatnika. Dziękuję.

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Oczywiście, to zrozumiałe, biorąc pod uwagę naszą pozycję tutaj jako reprezentantów Ministerstwa Finansów. Dziękuję.

Zastępca Przewodniczącego Zdzisław Pupa:

Dziękuję.

Patrę, czy są jeszcze jakieś uwagi, propozycje...

Szanowni Państwo, proponuję, abyśmy przyjęli stanowisko, które zostało zaprezentowane przez rząd, mianowicie poparli rozporządzenie i dyrektywę...

(*Senator Stanisław Iwan*: Tak, wnoszę o to.)

...z tymi uwagami, które proponuje rząd. Czy tak może być?

Senator Stanisław Iwan:

Właśnie o to wnoszę.

Zastępca Przewodniczącego Zdzisław Pupa:

Czy są uwagi do tego? Nie widzę zgłoszeń.

W takim razie przyjmujemy wnioski dotyczące rozporządzenia Rady oraz wnioski dotyczące dyrektywy Rady.

(*Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Elżbieta Chojna-Duch*: Dziękuję panu przewodniczącemu, panu senatorowi.)

Jeszcze raz podkreślam, że przyjmujemy z uwagami, które państwo tutaj przedstawiliście, z także z tymi, które zaprezentował pan senator Iwan. Dziękuję.

**Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów
Elżbieta Chojna-Duch:**

Te uwagi pokrywają się ze stanowiskiem rządu. Dziękuję.

Zastępca Przewodniczącego Zdzisław Pupa:

Dziękuję uprzejmie.

Szanowni Państwo, przechodzimy do kolejnego punktu. Jest to wniosek w sprawie rozporządzenia Rady zmieniającego rozporządzenie Wspólnoty Europejskiej nr 3286/94 ustanawiające procedury wspólnotowe w zakresie wspólnej polityki handlowej w celu zapewnienia wykonania praw Wspólnoty zgodnie z zasadami handlu międzynarodowego, w szczególności tymi ustanowionymi pod auspicjami Światowej Organizacji Handlu.

Tutaj instytucją wiodącą jest Ministerstwo Gospodarki, dlatego prosiłbym o zabranie głosu pana ministra Marcina Korolca.

**Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Gospodarki
Marcin Korolec:**

Dziękuję, Panie Przewodniczący.

Mam zaszczyt przedstawić stanowisko rządu w sprawie dokumentu, który jest projektem rozporządzenia – ten długi tytuł przeczytał pan przewodniczący – zmienia-

jącego rozporządzenie nr 3286/94 ustanawiające procedury wspólnotowe w zakresie wspólnej polityki handlowej w celu zapewnienia wykonania praw Wspólnoty zgodnie z zasadami handlu międzynarodowego, w szczególności tymi ustanowionymi pod auspicjami Światowej Organizacji Handlu, nr 2007/796.

Celem tego aktu prawnego jest zmiana obecnie obowiązującego rozporządzenia i umożliwienie przedsiębiorcy z obszaru Unii Europejskiej, powołującemu się wyłącznie na umowy dwustronne zawarte pomiędzy Unią Europejską a krajami trzecimi, złożenie skargi do Komisji Europejskiej w ramach przedmiotowego rozporządzenia.

To pierwotne rozporządzenie było przyjęte w 1994 r. po dziesięciu latach obowiązywania. W 2005 r. komisja przeprowadziła analizę funkcjonowania tego rozporządzenia i wyciągnęła wniosek, że regulacja z 1994 r. w nierówny sposób traktuje stowarzyszenia przedsiębiorców i przedsiębiorców. Stowarzyszenia przedsiębiorców mają, zgodnie z tym pierwotnym rozporządzeniem, prawo powoływać się na przepisy umów dwustronnych i na przepisy multilateralne, natomiast indywidualni przedsiębiorcy zgodnie z tym rozporządzeniem z 1994 r. mają prawo powoływać się wyłącznie na przepisy umów wielostronnych, nie mogą powoływać się na bardziej szczegółowe przepisy umów dwustronnych.

Komisja zaproponowała zmianę tego rozporządzenia z 1994 r., które w zasadzie składa się z jednego artykułu. Jeśli spojrzymy na tekst tego rozporządzenia, to zobaczymy, że w pierwszym artykule właśnie się to zmienia, rozszerza się na indywidualnego przedsiębiorcę możliwość powoływania się na przepisy. W drugim artykule mówi się, że niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po opublikowaniu. Tak więc tak naprawdę to jest jedno postanowienie tego nowego rozporządzenia.

Z naszego punktu widzenia – i takie stanowisko dotychczas wyrażaliśmy przed Komisją, takie też dalej chcemy prezentować – to jest kierunek jak najbardziej słuszny, czyli danie tego przywileju powoływania się na przepisy umów dwustronnych również indywidualnym przedsiębiorcom, nie tylko stowarzyszeniom. Dlatego że, jeśli chodzi o stowarzyszenia, potem jest taki wymóg, że one muszą reprezentować określony procent przemysłu wspólnotowego i to jest bariera dla pojedynczych przedsiębiorców.

Chciałbym w tym miejscu powiedzieć, że jakieś dziesięć dni temu czy tydzień temu opublikowaliśmy na naszych stronach internetowych taką broszurę dla przedsiębiorców, w której zaprezentowaliśmy, jakiego rodzaju doświadczenia ma Komisja Europejska w tych sprawach. Podaliśmy poszczególne przypadki z ostatnich dziesięciu lat, z informacjami, w jakiej formie i do kogo należałoby się zwracać w Komisji Europejskiej z takimi wnioskami. To jest dosyć szczegółowy dokument, około dwudziestu stron przewodnika dla przedsiębiorców, w jaki sposób będą mogli korzystać z tego rozporządzenia, jeśli ono wejdzie w życie. Wśród państw członkowskich nie ma kontrowersji, tak więc zasadniczo nie ma wątpliwości, czy to rozporządzenie ma szansę wejść w życie. Tyle chciałem powiedzieć tytułem wstępu. Czy coś jeszcze dopowiedzieć?

(Wypowiedź poza mikrofonem)

W tej broszurze, która jest na naszej stronie internetowej, jest przedstawionych dwadzieścia pięć przypadków, które wcześniej były zgłaszane do Komisji Europejskiej. Są również wymienione kraje, w stosunku do których Komisja Europejska wszczęła postępowania, i przykładowe problemy. Ze statystyki wynika, że najczęściej barierami w handlu były pozwolenia na przywóz i subsydia dla producentów krajowych, następnie – dyskryminujący system opodatkowania i brak ochrony, jeśli chodzi o regulacje dotyczące oznaczenia geograficznego produktów.

Ta broszura zawiera również szczegółowy opis konkretnych przypadków, mogą zacytować pierwszy z brzegu. Skarga z 7 lipca 2000 r. złożona przez Volkswagen przeciwko rządowi Kolumbii. Na terenie Kolumbii było stosowane jakieś dyskryminujące opodatkowanie pojazdów silnikowych powyżej pewnej wielkości silnika, w tamtym wypadku 1400 cm³. Takie szczegółowe dane opublikowaliśmy w tej broszurze po to, żeby wskazywać, podpowiadać przedsiębiorcom, na co ewentualnie mogliby się powoływać. Bo to są przypadki prawdziwe, to nie są teoretyczne przykłady, lecz przypadki, w których Komisja Europejska już kiedyś interweniowała.

Spróbuję odpowiedzieć na pytania, jeżeli takie będą.

Zastępca Przewodniczącego Zdzisław Pupa:

Dziękuję bardzo.

Ze strony komisji jak zawsze wnikliwy pan Tadeusz Gruszka.

Senator Tadeusz Gruszka:

Panie Przewodniczący! Szanowni Senatorowie!

Jak przed chwilą powiedział pan minister, to rozporządzenie ma zrównać prawa przedsiębiorców w dostępie do rynku, do handlu i możliwości składania skarg do Unii Europejskiej na utrudnienia, na bariery właśnie w tym handlu. Do tej pory ten dostęp jest utrudniony, ponieważ przedsiębiorca jest związany umowami wielostronnymi. W tym rozporządzeniu natomiast wyszczególniono, że zarówno przemysł wspólnotowy jak i przedsiębiorca wspólnotowy w zasadzie będą bazować na tych samych prawach, będą mogli się powoływać na dwustronną umowę. Tak że jest to pożyteczne dla Unii Europejskiej, dla naszych przedsiębiorców. Uważam, że powinniśmy przyjąć stanowisko zaprezentowane nam przez rząd. Dziękuję bardzo.

Zastępca Przewodniczącego Zdzisław Pupa:

Dziękuję uprzejmie.

Czy ktoś z panów senatorów ma jakieś uwagi? Nie ma.

Wobec powyższego przyjęliśmy stanowisko rządu, które jest zawarte w dokumencie. Dziękuję bardzo.

Dziękuję panu ministrowi i osobom towarzyszącym.

Przechodzimy do następnego punktu: wniosek dotyczący rozporządzenia Rady zmieniającego rozporządzenie Wspólnoty Europejskiej nr 1234/2007 ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych w odniesieniu do krajowych kwot mlecznych.

Jest z nami dyrektor do spraw rynków rolnych, pan Jerzy Dąbrowski z Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Ja tylko chciałbym zwrócić senatorom uwagę na to, że jesteśmy na granicy quorum, ale mam nadzieję, że panowie jeszcze zostają.

Proszę pana dyrektora o zaprezentowanie tego tematu.

**Zastępca Dyrektora Departamentu Rynków Rolnych
w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi
Jerzy Dąbrowski:**

Dziękuję.

Panie Przewodniczący! Szanowni Państwo!

W tym projekcie rozporządzenia zaproponowano jednorazowe dwuprocentowe zwiększenie krajowych kwot mlecznych dla wszystkich krajów członkowskich, począwszy od 1 kwietnia 2008 r. To jednorazowe zwiększenie Komisja Europejska uzasadnia tym, że po pierwsze, przewiduje się wzrost popytu na mleko i produkty mleczne na jednolitym rynku wspólnotowym, a po drugie, jest sprzyjająca koniunktura na światowym rynku mleka i produktów mleczarskich.

Rząd wyraża w swoim stanowisku poparcie dla tego typu zwiększenia, przy czym zaznacza się, że ta kwota mogłaby być większa, do 5%. Można powiedzieć, że Polska była pionierem, jeśli chodzi o ideę zwiększenia krajowych kwot mlecznych. We wrześniu 2007 r. wystąpiła do Komisji z wnioskiem o to, aby zwiększyć krajowe kwoty mleczne w państwach członkowskich. Później ten wniosek był rozpatrywany przez Radę Ministrów do spraw Rolnictwa na forum Unii Europejskiej i tam zyskał poparcie większości państw członkowskich.

Jeśli chodzi o skutki wejścia w życie tego rozporządzenia, to należy wspomnieć o tym, że przede wszystkim rodzi ono czy powinno rodzić pozytywne skutki gospodarcze zarówno po stronie producentów mleka, jak i przetwórców. Zwiększona kwota mleczna powinna bowiem zwiększyć przychody tych dwóch grup. Rozporządzenie nie rodzi ani skutków prawnych, ani skutków dla budżetu państwa. Dziękuję.

Zastępca Przewodniczącego Zdzisław Pupa:

Dziękuję bardzo.

Poproszę pana Grzegorza Wojciechowskiego o zabranie głosu i zreferowanie stanowiska komisji.

Senator Grzegorz Wojciechowski:

Problem kwot mlecznych w Polsce pojawia się od dosyć dawna. W ogóle obecnie istnieje w Unii Europejskiej problem produkcji mleka, związany właśnie z tymi kwotami, gdyż uważa się, że jest ona za mała. Polska jest, moim zdaniem, w szczególnej sytuacji, i to w tym negatywnym, powiedziałbym, sensie. Chodzi o to, że kwota mleczna jest u nas niezbyt duża w stosunku kwot w innych krajach. Zwiększenie jej o 2% niewątpliwie poprawi sytuację na polskim rynku mleka, chociaż uważam, że powinna być ona większa, gdyby była taka możliwość. Tak więc 2%, a jeżeli jest możliwość, to więcej.

Zastępca Przewodniczącego Zdzisław Pupa:

Mam świadomość, że na polskim rynku to zwiększenie kwoty mlecznej będzie praktycznie znikome, ale należy się cieszyć, że do takiej sytuacji dochodzi.

Mam też pytanie do pana dyrektora. Czy jest szansa powalczyć o tę większą kwotę mleka dla Polski? Bo trzeba też zwrócić uwagę na to, że porównując kwotę

mleczną, którą ma Irlandia, w odniesieniu do liczby ludności, do kwoty, którą ma Polska... Oni mają chyba 6 milionów l mleka... tak? ...czy 6 miliardów...

(Głos z sali: 6 milionów t.)

6 milionów t, a my mamy osiem, tak?

(Zastępca Dyrektora Departamentu Rynków Rolnych w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi Jerzy Dąbrowski: To znaczy troszkę więcej, ale...)

Proszę bardzo, jeszcze pan senator Piotr Głowski.

Senator Piotr Głowski:

Ja bym chciał dodać do tego swój głos, prosząc o wyrównanie szans, które utraciliśmy w wyniku akcesji...

(Głos z sali: I negocjacji.)

...i negocjacji, bo tak naprawdę przyznane wtedy kwoty, zarówno te mleczne, jak i wielkość dopłat, zupełnie nie odzwierciedlają tego, co faktycznie w Polsce się produkowało. Akurat rok preferencyjny był chyba najgorszy w całej dekadzie, aura sprawiła nam wtedy psikusa, i do dzisiaj ponosimy konsekwencje. Ja rozumiem, że te 2% to jest jednorazowa zwyżka.

Mówimy, że w 2015 r. prawdopodobnie w ogóle będą zniesione limity produkcyjne. Jest więc pytanie, czy dzisiaj nie należałoby nie tyle zwiększać tej kwoty jednorazowo, ile dochodzić do dowolnego rynku, tak powiedzmy. Być może to jest rozwiązanie polskiego problemu – propozycja stopniowego corocznego zwiększania limitu, tak żeby w pewnym momencie sami producenci poczuli, że już są samowystarczalni i więcej nie potrzebują. Tak więc być może to jest jakaś droga, by w 2015 r. dojść do wolnego rynku drogą ewolucji, a nie rewolucji, by nie leczyć nas szokowo.

Zastępca Przewodniczącego Zdzisław Pupa:

Dziękuję panu senatorowi.

Chcę tylko przypomnieć, że w czasach prosperity mieliśmy bodajże 11 milionów 500 tysięcy t mleka, a teraz niestety, po negocjacjach referencyjnych, w tym roku zostało nam 8 milionów t mleka. Jest to rzeczywiście zdecydowanie za mało, jeżeli chodzi o kwotę. Dlatego tutaj...

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Rolnicy płacą karę. My popieramy stanowisko rządu, oczywiście zgadzamy się na to, żeby ta kwota była w jakiś sposób zwiększona, bo trudno nie przyjąć tej, można powiedzieć, drobnej ilości, która jest. Prosiłbym jednak pana dyrektora o to, żeby uwzględnił pan uwagi panów senatorów, którzy zechcieli dostrzec ten problem.

Czy są jeszcze uwagi?

Pan senator Gruszka. Następnie pan senator...

Senator Tadeusz Gruszka:

Ja mam jeszcze takie pytanie. Wiadomo, że mówimy o łącznych kwotach 2% dla wszystkich państw wymienionych w tabeli, po równo przydzielono ją wszystkim członkom Unii Europejskiej, bez wyróżniania kogokolwiek, o co proszą dwaj senatorowie, którzy chcą, aby w jakiś szczególny sposób nas potraktować. I pytanie jest takie. Czy

istnieje taka możliwość, czy w ramach Unii Europejskiej musimy o tym zapomnieć i bazować na takich łącznych podwyżkach kwot mlecznych? To było pierwsze pytanie.

Teraz następne. W tym załączniku, w tych materiałach jest ocena skutków finansowych. Nie wiem, czy ten załącznik jest do końca wypełniony, bo według mnie, brakuje pozycji... Nie wiem, czy to jest przykład i dlatego tak to wygląda, jest taka tabelka, czy tu brakuje kwot. Na przykład w poz. 5 „Skutki finansowe” nic nie wpisano. Tam, gdzie są wydatki – też jest pusto. Czy to ma być tylko wzór formularza, czy też on nie jest wypełniony? Dziękuję bardzo.

Senator Grzegorz Wojciechowski:

Ja tylko chciałbym zapytać, czy jest przewidywany jakiś nowy sposób zarządzania kwotami mlecznymi, ponieważ obecny jest dla naszych rolników niezbyt wygodny. Po prostu rolnicy mają za daleko do ośrodków, które się tym zajmują. Jest Agencja Rynku Rolnego, a więc są tylko duże ośrodki, powiedzmy wojewódzkie, i rolnicy mają utrudniony kontakt z nimi. Czy przewiduje się na przykład taką możliwość, żeby Agencja Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa komuś to zlecała czy coś takiego robiła? Bo rolnicy mają po prostu trudności z korzystaniem z tej kwoty i często jest tak, że jedni płacą kary, a drudzy tej kwoty nie wykorzystują. Po prostu takie zarządzanie stwarza utrudnienia. Dziękuję.

Zastępca Przewodniczącego Zdzisław Pupa:

Dziękuję bardzo.

Czy ze strony senatorów są jeszcze jakieś dodatkowe pytania i uwagi? Nie widzę zgłoszeń.

Wobec tego proszę pana dyrektora Dąbrowskiego o informacje i odpowiedzi na pytania.

**Zastępca Dyrektora Departamentu Rynków Rolnych
w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi
Jerzy Dąbrowski:**

Jeśli chodzi o dodatkowe czy też coroczne zwiększenia kwot mlecznych, to sytuacja jest następująca. Otóż ten projekt rozporządzenia Rady był rozpatrywany na posiedzeniu specjalnego komitetu do spraw rolnych 13 stycznia tego roku. I na tym posiedzeniu wyłoniły się dwie grupy państw, to znaczy grupa, która popiera to zwiększenie – niektórzy nawet sugerują, że powinno być 3%, a może 4% – oraz silna grupa państw, która jest temu przeciwna, to znaczy albo w ogóle przeciwna zwiększeniu, albo też uważa, że ten procent powinien być mniejszy. I właśnie ta druga grupa państw, czyli przeciwnych temu dwuprocentowemu zwiększeniu, może stanowić mniejszość blokującą. W tej chwili zaliczają się do niej Niemcy, Francja, Austria, Portugalia, Czechy. Tak że myślę, że na obecnym etapie jeszcze nie można przesądzać, czy faktycznie będzie to dwuprocentowe zwiększenie, choć są takie głosy Komisji, że mimo wszystko jest to raczej przesądzone.

Jak wcześniej powiedziałem, już we wrześniu Polska wносиła do Komisji o coroczne zwiększanie kwot mlecznych do 5% i my podtrzymujemy ten element w naszym stanowisku, mówiąc, że popieramy 2%, ale uważamy, że powinno być więcej. Z drugiej strony, trzeba też brać pod uwagę następujący element. Otóż komisja, opracowując jakby strategię

dochodzenia do sytuacji, kiedy tych kwot nie będzie, jako jeden z elementów tej strategii uznała coroczne ich zwiększanie. Chodzi o to, aby płynnie przejść do tego po 2015 r.

Teraz jest pytanie, czy Polska powinna być za zniesieniem kwot mlecznych, czy też nie. Opinie w środowisku mleczarskim są dosyć podzielone. Wśród członków Unii zaczyna się pojawiać grupa krajów, która uważa, że być może ta decyzja jest przedwczesna, że Komisja, podejmując taką decyzję, opiera się na zbyt słabych przesłankach. Przygotowała bowiem dla Rady raport, jaka jest perspektywa rynku mleka i produktów mleczarskich do roku 2015, ale ta prognoza się kończy na tym roku 2015 i nie wiadomo, co dalej. Jeśli okazałoby się, że ta koniunktura, jaka jest obecnie na światowym rynku mleka i produktów mleczarskich, ma trwać dłuższy czas, a nie tylko kilka lat, to wtedy faktycznie można by się zastanawiać nad tym, żeby popierać tę likwidację kwot. Ale jeśli okazałoby się, że ta koniunktura w pewnym momencie się skończy i ceny światowe produktów mleczarskich spadną, to można by się zastanawiać, co w tej sytuacji zrobią ci na przykład, którzy ponieśli duże koszty na inwestycje dostosowawcze do wymogów Unii w zakresie produkcji mleka. Co będzie, kiedy ceny na rynku będą niższe? I teraz jest pytanie, czy Polska nie powinna się opowiadać, mimo wszystko, za utrzymaniem tego kwotowania, oczywiście cały czas przy założeniu, że nasza kwota mleczna będzie wyższa niż jest obecnie. Czyli chodzi o to, że postulowanie o coroczne i znaczące zwiększanie kwot mlecznych może być interpretowane przez Komisję i inne kraje członkowskie jako poparcie Polski dla likwidacji tego systemu, podczas gdy w środowisku mleczarskim, jak już powiedziałem, nie ma w tej chwili jednoznacznego stanowiska, czy powinniśmy być za zniesieniem kwotowania, czy też przeciwko temu.

Przykładowo Związek Prywatnych Przetwórców Mleka od dawna stoi na stanowisku, że ten system powinien być zniesiony i to jak najszybciej, nawet przed rokiem 2015. Z kolei Krajowy Związek Spółdzielni Mleczarskich, czyli ten, który bardziej reprezentuje interesy rolników, już ma odmienne zdanie. Rolnicy obawiają się, że likwidacja kwot mlecznych spowoduje obniżenie cen, wzrost presji konkurencyjnej na rynku i jeszcze szybsze wypadanie z rynku gospodarstw produkujących mleko. Przecież mimo tego systemu kwotowania, corocznie spada liczba dostawców i hurtowych i bezpośrednich. Kiedy wprowadzaliśmy ten system, było trzysta siedemdziesiąt tysięcy dostawców, ostatnio jest ich poniżej trzystu tysięcy na przestrzeni kilku lat.

Zastępca Przewodniczącego Zdzisław Pupa:

Ale rządowi właśnie o to chodziło, jak pamiętam, zawsze chodziło o to, żeby było jak najmniej dostawców, żeby była mniejsza ilość na rzecz jakości.

**Zastępca Dyrektora Departamentu Rynków Rolnych
w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi
Jerzy Dąbrowski:**

No tak, ale z drugiej strony, są regiony, gdzie produkcja mleka ma istotne znaczenie dla dochodów rolników i jednocześnie zapewnia im stały dochód, stały przychód. Praktycznie ta produkcja trwa cały rok i ten przychód jest całoroczny, tak że myślę, że trzeba brać to pod uwagę.

Konkludując, chciałbym powiedzieć, że jeszcze nie ma pewności, czy faktycznie będzie to dwuprocentowe zwiększenie. Oczywiście my je popieramy, ale nie wiadomo, jak ta sprawa się potoczy.

Co do zmian w zakresie zarządzania kwotami, to w zasadzie, jeśli chodzi o prawodawstwo wspólnotowe, żadnych zmian się nie przewiduje poza tym, że w perspektywie jest likwidacja tego systemu kwotowania. Nasze ustawodawstwo krajowe, ustawa o organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych jakby implementuje te zapisy prawodawstwa wspólnotowego, wprowadzając pewne rozwiązania krajowe, które dopuszcza prawodawstwo wspólnotowe. I w zasadzie nie ma możliwości upraszczania tego. Ten system musi być, siłą rzeczy, kontrolowany, ta produkcja jest kwotowana, każdy producent ma limit, z którego musi się rozliczyć i później to jest kontrolowane przez Komisję Europejską i Europejski Trybunał Obrachunkowy. Włączenie do zarządzania kwotami drugiej agencji płatniczej też jakby... Obecnie akredytację na ten system ma Agencja Rynku Rolnego, na zarządzanie tym systemem, włączenie w to Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa...

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Senator Grzegorz Wojciechowski:

Chodzi tylko o... *(wypowiedź poza mikrofonem)* ...agencji, tylko włączenie pracowników, ze względu na biura powiatowe, które są w każdym powiecie. Wiem, że dużo rolników przychodzi do Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, pytając...

(Głos z sali: Można prosić o włączenie mikrofonu?)

Wiem, że bardzo często rolnicy, mając niewielkie kwoty mleczne, rezygnują z rozliczenia i w efekcie tracą te kwoty bezpowrotnie. Mnie po prostu chodzi o sprawę tych małych, najdrobniejszych producentów. Przy dużej ich liczbie udział tej kwoty jest jednak spory i oni ją tracą, natomiast rolnicy, którzy mają większe gospodarstwa, z reguły przekraczają limity i płacą za to. Czy ta agencja nie usprawniłaby zarządzania tą kwotą i czy w efekcie nie byłoby mniejszych kar?

Zastępca Przewodniczącego Zdzisław Pupa:

Panie Dyrektorze, mam prośbę do pana dyrektora o taką syntezę. Jest nas tutaj na sali trzech członków komisji rolnictwa, za chwileczkę będzie posiedzenie tej komisji i myślę, mam taką nadzieję, że podejmiemy ten temat szerzej, gdyż kwotowanie mleka i sprawna organizacja rynku mleka to bardzo ważna sprawa dla rolników. Jeżeli pan dyrektor mógłby tak naprawdę syntetycznie odpowiedzieć panu senatorowi, to byśmy o to prosili.

Senator Grzegorz Wojciechowski:

Z mojej strony to była raczej taka uwaga czy może było to retoryczne pytanie. Czy jednak w dwóch zdaniach, jeśli można, mógłby się pan do tego odnieść?

**Zastępca Dyrektora Departamentu Rynków Rolnych
w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi
Jerzy Dąbrowski:**

W zasadzie, jeśli mówimy o współpracy między jedną a drugą agencją, to ona już istnieje, chociażby dlatego, że jedna agencja administruje systemem kwot mlecznych – Agencja Rynku Rolnego – a druga ma system identyfikacji i rejestracji zwie-

rząt. Wielokrotnie Komisja Europejska zwracała nam uwagę na to, że musi istnieć powiązanie między jednym a drugim systemem, bo liczba krów mlecznych w gospodarstwie powinna odpowiadać kwocie, którą ma dane gospodarstwo. Były pewne problemy z tym systemem identyfikacji i rejestracji, chociażby dlatego, że rolnicy nie informowali o przemieszczaniach zwierząt. Później podniósł to również europejski...

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Zastępca Przewodniczącego Zdzisław Pupa:

...uporządkowało w miarę, jesteśmy na końcowym etapie uporządkowania tego problemu.

**Zastępca Dyrektora Departamentu Rynków Rolnych
w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi
Jerzy Dąbrowski:**

Ten problem troszkę się uporządkował. Myślę, że ta współpraca już istnieje i pytanie jest takie, czy można ją jakby pogłębić, aby rolnicy mieli łatwiejsze życie, aby łatwiej im było poruszać się w tym systemie kwot. I dlatego myślę, że to jest dobry pomysł. Jest tylko kwestia, czy są praktyczne możliwości takiej szerszej współpracy, polegającej na zaangażowaniu powiatowych biur Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa. Na obecnym etapie nie mam możliwości udzielenia precyzyjniejszej odpowiedzi.

Zastępca Przewodniczącego Zdzisław Pupa:

Zresztą było to pytanie bardziej retoryczne, jak pan senator zauważył.

Czy ktoś z senatorów ma jeszcze uwagi do tego wniosku, który opiniujemy, dotyczącego zwiększenia kwot mlecznych?

(Wypowiedź poza mikrofonem)

**Zastępca Dyrektora Departamentu Rynków Rolnych
w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi
Jerzy Dąbrowski:**

W tym rozporządzeniu tabela „Ocena skutków finansowych” tak? Chodzi o to, że tam są puste rubryki?

Myślę, że skutków finansowych nie przewiduje się z tego względu, iż z prognoz przygotowanych przez Komisję, zarówno dla unijnego, jak i światowego rynku mleka, wynika, iż to dwuprocentowe zwiększenie kwot mlecznych nie będzie skutkowało koniecznością uruchamiania mechanizmów interwencyjnych. Ta nadwyżka mleka zostanie zagospodarowana dzięki zwiększonej konsumpcji na rynku wspólnotowym i zwiększonemu wywozowi na rynek światowy.

Zastępca Przewodniczącego Zdzisław Pupa:

Wszystkie sprawy zostały wyjaśnione, rozumiem, że nie ma uwag. Wobec tego przyjmujemy stanowisko rządu dotyczące kwestii zwiększenia kwotowania.

Chciałbym jeszcze przywitać pana Ignacego Grodeckiego, asystenta pana wicemarszałka Zbigniewa Romaszewskiego, który towarzyszył nam dzisiaj na posiedzeniu komisji.

Szanowni Państwo, czy do ostatniego punktu porządku: nierozpatrywane propozycje, są jakieś uwagi? Skoro nie ma, to chciałbym podziękować wszystkim państwu za obecność.

Zamykam posiedzenie Komisji Spraw Unii Europejskiej. Dziękuję bardzo.

(Koniec posiedzenia o godzinie 13 minut 04)

Kancelaria Senatu

Opracowanie i publikacja:

Biuro Prac Senackich, Dział Stenogramów

Druk: Biuro Informatyki, Dział Edycji i Poligrafii

Nakład: 5 egz.

ISSN 1643-2851